

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการและผลการวิจัยสรุปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ วิชาความรู้พื้นฐานกับวิชาเอก
2. เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ วิชาความรู้พื้นฐานกับเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา
3. เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อวิชา ความรู้พื้นฐานกับเกรดเฉลี่ยในวิชาพื้นฐานของคณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิชาวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในวิทยาลัยครูสงขลาปีการศึกษา 2526 ระดับ ป.กศ.สูง จำนวน 1,935 คน ค.บ. 4 ปี จำนวน 505 คน และ ค.บ. 2 ปี จำนวน 571 คน และนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อปีการศึกษา 2526 ระดับ ป.กศ.สูง จำนวน 254 คน ค.บ. 4 ปี จำนวน 106 คน และ ค.บ. 2 ปี จำนวน 236 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบทดสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูสงขลาปีการศึกษา 2526 ซึ่งสร้างโดยอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากวิทยาลัยให้เป็นกรรมการสร้างแบบทดสอบคัดเลือกนักศึกษาปี 2526 มีดังนี้

(1) แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยมี 2 ฉบับ คือ ฉบับสำหรับคัดเลือกนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง และ ค.บ. 4 ปี มีค่าความเชื่อมั่น 0.67 และฉบับสำหรับคัดเลือกนักศึกษาระดับ ค.บ. 2 ปี มีค่าความเชื่อมั่น 0.51

(2) แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์มี 2 ฉบับ คือ ฉบับสำหรับคัดเลือกนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง และ ค.บ. 4 ปี มีค่าความเชื่อมั่น 0.71 และฉบับสำหรับคัดเลือกนักศึกษาระดับ ค.บ. 2 ปี มีค่าความเชื่อมั่น 0.74

(3) แบบทดสอบวัดความรู้วิชาเอกต่าง ๆ ซึ่งวัดความรู้สาขาวิชาเอกต่างๆ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.41-0.89

3. วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการคัดลอกคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูสงขลา ปีการศึกษา 2526 และเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาจากแผนกทะเบียน วุฒิปริญญา ปีการศึกษา 2526 และ 2527

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อวิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งระดับ ป.กศ.สูง ค.บ. 4 ปี และ ค.บ. 2 ปี นอกจากนี้แบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยในระดับ

ป.กศ.สูง มีค่าความเชื่อมั่น 0.6756 ระดับ ค.บ. 4 ปี 0.5847 และระดับ ค.บ. 2 ปี 0.5094 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 4.0303 - 4.2901 ส่วนความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับ ป.กศ.สูง มีค่าความเชื่อมั่น 0.6623 ระดับ ค.บ. 4 ปี 0.7667 และระดับ ค.บ. 2 ปี 0.7378 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด มีค่าระหว่าง 3.1092 - 3.1963 ส่วนแบบทดสอบคัดเลือกวิชาเอกต่างมีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.4140 - 0.8914 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าระหว่าง 3.5253 - 6.6176

2. คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูง วิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาเอกเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทั่วไป สหกรณ์ สุขศึกษาบรรณารักษศาสตร์ พัฒนาชุมชน และการอนุบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนวิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับวิชาความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิชาเอกอื่นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ ค.บ. 4 ปี คะแนนสอบคัดเลือก วิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาเอกทุกเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ วิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยกับคะแนนวิชาเอกคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในระดับ ค.บ. 2 ปี พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อวิชาพื้นฐานทางภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาเอก คหกรรมศาสตร์ พลศึกษา สังคมศึกษา บรรณารักษศาสตร์ และศิลปศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับวิชาเอกคณิตศาสตร์ เกษตรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาเอกพลศึกษา สังคมศึกษา และนาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับวิชาเอกคหกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิชาเอกอื่นมีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

3. คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูงวิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย และคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยภาคเรียนต่าง ๆ ทุกภาคเรียน และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับ ค.บ. 4 ปี มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยในระดับ ค.บ. 2 ปี มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อวิชาพื้นฐานทางภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ส่วนใหญ่ สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

4. คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูง วิชาเอกเกษตรศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิชาเอกพัฒนาชุมชน กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 และวิชาเอกการอนุบาลศึกษากับเกรดเฉลี่ยรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิชาเอกอื่นมีความสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง -0.4847 ถึง 0.4527 ในระดับ ค.บ. 4 ปี พบว่าคะแนนวิชาเอกภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยทุกภาคเรียนและเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิชาเอกภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนวิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษาระดับ ค.บ. 2 ปี มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยทุกภาคเรียนและเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 วิชาเอกสังคมสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิชาเอกพลศึกษามีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้วิชาเอกเกษตรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิชาเอกอื่นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ -0.4187 ถึง 0.4333 แสดงว่าคะแนนวิชาเอกมีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยบางวิชาซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 บางวิชาเอกเท่านั้น

4. คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูง และ ค.บ. 2 ปี วิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย และทางคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย วิชาพื้นฐานของคณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าความสามารถโดยเฉลี่ยด้านภาษาไทยของนักศึกษาที่มาสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในระดับ ป.กศ.สูง ค.บ. 4 ปี และ ค.บ. 2 ปี อยู่ในระดับที่สูงกว่าครึ่งหนึ่งของความรู้ความสามารถทั่วทุกวิชาเอก แต่ความสามารถทางคณิตศาสตร์ปรากฏว่านักศึกษส่วนใหญ่มักจะได้อะไรโดยเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของความรู้ที่วัด จะมีเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เท่านั้น ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งเพียงเล็กน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ทางคณิตศาสตร์ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาในปัจจุบันวิชาคณิตศาสตร์ไม่เป็นวิชาบังคับ นักเรียนที่ไม่สนใจวิชาคณิตศาสตร์จึงไม่เลือกเรียน แต่เมื่อพิจารณาคุณภาพของแบบทดสอบวิชาพื้นฐานทางภาษาไทยด้านความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าระหว่าง $0.5094-0.6756$ จัดว่าเป็น

แบบทดสอบที่มีคุณภาพอยู่ในระดับกลางส่วนแบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.6623-0.7667 และเมื่อนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกแต่ละวิชาพบว่าส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบวิชาเอกมีเพียงไม่กี่วิชาที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่น วิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ นาฏศิลป์ และดนตรีศึกษา เป็นต้น แสดงว่าแบบทดสอบวิชาความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยและคณิตศาสตร์ และแบบทดสอบวิชาเอกต่าง ๆ วัลในสิ่งเดียวกัน

เมื่อพิจารณาคำถามความเที่ยงตรงของแบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยและคณิตศาสตร์ พบว่าในระดับ ป.กศ. แบบทดสอบความรู้พื้นฐานทาง 2 มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยทุกภาคเรียน และเกรดเฉลี่ยรวม แสดงว่าแบบทดสอบความรู้พื้นฐานฉบับนี้มีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ สามารถนำมาใช้ทำนายผลการเรียนของนักศึกษาได้ แบบทดสอบวิชาความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ในระดับ ค.บ. 4 ปี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดเฉลี่ยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 และเกรดเฉลี่ยรวม แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ สามารถใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาได้คือพอสมควร นอกจากนี้แบบทดสอบความรู้พื้นฐานในระดับทั้ง 2 วิชา ยังมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดเฉลี่ยของภาคเรียนต่าง ๆ และเกรดเฉลี่ยรวม โดยส่วนใหญ่ นอกจากนี้เมื่อนำแบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยและคณิตศาสตร์ไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับเกรดวิชาพื้นฐานของคณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อพบดังกล่าวข้างต้นน่าจะสรุปได้ว่าแบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ที่ใช้ในการสอบคัดเลือกนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2526 ทั้งระดับ ป.กศ. สูง และ ค.บ. 4 ปี และระดับ ค.บ. 2 ปี มีคุณภาพค่อนข้างดีทั้งด้านความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างสูงในแบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และมีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ สามารถใช้ในการทำนายผลการเรียนทั้งด้านเกรดเฉลี่ยของความรู้พื้นฐานของคณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิชาวิทยาศาสตร์

ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของฮอลแลนด์ (John L. Holland 1959 : 135-142) ที่พบว่าความถนัดทางภาษาและคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

... แบบทดสอบคัดเลือกวิชาเอกต่าง ๆ ที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาทั้งระดับ ป.กศ.สูง ค.บ. 4 ปี และ ค.บ. 2 ปี พบว่าส่วนใหญ่จะมีคะแนนโดยเฉลี่ยต่ำกว่า ครึ่งหนึ่งของความรู้ที่วัดความสามารถของนักศึกษา และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่น ปราบกฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลางที่ค่อนข้างไปทางสูงยกเว้นวิชาเอก - คหกรรมศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ และการประถมศึกษาในระดับ ป.กศ.สูง และวิชา เอกคณิตศาสตร์ในระดับ ค.บ. 2 ปี ที่มี ค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างต่ำคืออยู่ระหว่าง 0.4140-0.5672 ส่วนคุณภาพค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์พบว่าส่วนใหญ่มีความ สัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ และมีวิชาเอกบางวิชาที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ทางลบ วิชาเอกที่มีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ที่ใช้ได้คือ วิชาเอกเกษตรศาสตร์ ในระดับ ป.กศ.สูงทั้งนี้เพราะมีค่าสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยทุกภาคเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นเกรดเฉลี่ยปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่ มีนัยสำคัญทางสถิติ วิชาเอกภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ในระดับ ค.บ.4 ปี ที่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยทุกภาคเรียน และเกรดเฉลี่ยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และวิชาเอกพลศึกษา สังคมศึกษา และนาฏศิลป์ ในระดับ ค.บ. 2 ปี ที่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยส่วนใหญ่ ส่วนวิชาเอกอื่นมี ความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยบางภาคเรียนเท่านั้น จึงไม่สามารถสรุปได้ว่ามีความเที่ยงตรง เชิงพยากรณ์อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ทางการศึกษา

1. เพื่อลดภาวะการตกออกกลางคันของนักศึกษา ซึ่งแต่ละปีจะมีจำนวนไม่น้อย จึงควรมีการศึกษาและพัฒนาแบบทดสอบที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาอยู่ตลอดเวลา

2. จากภาวะที่จะต้องมีการทดสอบคัดเลือกนักศึกษาทุกปีการศึกษา จึงควรที่จะนำแบบทดสอบที่ทดสอบไปแล้วมาวิเคราะห์คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพดีเก็บไว้ เพื่อใช้ในการคัดเลือกในปีต่อไป เพื่อจะได้แบบทดสอบคัดเลือกเข้าที่มีคุณภาพเป็นการประหยัดแรงงานและเป็นการนำไปสู่การสร้างแบบทดสอบคัดเลือกเข้าที่เป็นมาตรฐาน แต่ทั้งนี้ก็ต้องมีการควบคุมการคุมสอบให้ดีเพื่อป้องกันการคัดลอกข้อสอบไปขาย

3. การสร้างแบบทดสอบเท่าที่ทำได้ทุก ๆ ปีมักจะจำกัดเวลาที่ใช้ในการสร้างเพื่อป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก แต่การทำเช่นนี้จะก่อให้เกิดการได้แบบทดสอบคัดเลือกเข้าที่มีคุณภาพต่ำเนื่องจากมีเวลาจำกัดในการสร้าง จึงควรขยายเวลาในการสร้างแบบทดสอบให้มากขึ้นและให้กรรมการสร้างข้อสอบให้มีจำนวนมาก ๆ เพื่อนำข้อสอบที่กรรมการสร้างแล้วมาทำการคัดเลือกเมื่อใกล้เวลาทำการสอบ

ทางการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาคูณาภาพของแบบทดสอบแต่ละรายวิชาเอก
2. ควรมีการศึกษารูปแบบและวิธีการให้เกรดของวิชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นเกณฑ์สำคัญในการศึกษาคูณาภาพของแบบทดสอบคัดเลือกเข้า